

miljøloven er der faktisk regler om, at hvis lønmodtageren ikke medvirker til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige eller ikke medvirker til, at de eksisterende beskyttelsesforanstaltninger virker efter hensigten, pådrager lønmodtagerne sig også et ansvar. Naturligvis skal man rette sig efter forskrifterne.

Og min udtalelse skal ses på baggrund af, at jeg synes, det er for nemt blot at sige, at sker der en arbejdsulykke, hvor der måske kan være et ansvar på begge sider, så skal arbejdsgiverne alene reagere ved at fyre den pågældende medarbejder. Det synes jeg ikke er svar nok. Jeg synes, man skal bruge lovgivningen, som den er, og den er blevet brugt i 15 tilfælde.

Det drejer sig altså om, at man i lyset af, at vi i øvrigt skærper tonen med hensyn til, at arbejdsgiveren har et ansvar her, selvfølgelig også skal skærpe tonen med hensyn til, at lønmodtageren har et ansvar – ikke bare for sig selv og sin egen sikkerhed, men også for sine kolleger, der jo kan komme galt af sted, hvis man hopper over, hvor gærddet er lavest.

Det er på den baggrund, hr. Tom Behnke skal se mine udtalelser i Det Fri Aktuelt, som jeg i øvrigt helt og fuldt står ved med hensyn til, at tonen skal skærpes, hvis vi skal undgå arbejdsulykker. Og hvis vi skal undgå arbejdsbetingede lidelser, handler det selvfølgelig også om, at de aftaler, som arbejdsmarkedets parter indgår, også må rumme et incitament til at være varsom med hensyn til tempo og arbejdspress m.v.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at vi i den socialdemokratiske gruppe er enige i, at i sådanne situationer, som arbejdsministeren her har beskrevet, er der og skal der være mulighed for også at pålægge den ansatte et ansvar. Det findes der også eksempler på, således som arbejdsministeren var inde på.

Hvis Arbejdstilsynet i gentagelsestilfælde har påbudt en gruppe medarbejdere at gå med deres hjelme frem for at lade dem ligge henne i hjørnet, vil det altså være ganske rimeligt på et tidspunkt at ty til andre midler, og det findes der rent faktisk eksempler på er sket, og det har vi intet imod i den socialdemokratiske gruppe. Men derfra og til at støtte det dagsordensforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat her, er der meget lang vej.

For os at se er vi i den situation, at hvis den dagsorden bliver vedtaget, ophæver man fuldstændig det objektive ansvar, som arbejdsgiveren har, og det vil vi under ingen omstændigheder være med til, og derfor stemmer vi imod dagsordenen.

Tom Behnke (FP):

Tak til arbejdsministeren for den ubetingede støtte til Fremskridtspartiets forslag om motive-ret dagsorden!

Og der er jo ikke noget at sige til, at arbejdsministeren støtter det, for forslaget om motive-ret dagsorden er skrevet direkte af efter, hvad arbejdsministeren selv har udtalt.

Så vi glæder os til at se de mange tryk på grønne knapper fra regeringspartierne, når vi skal stemme i morgen!

Addi Andersen (CD):

CD er helt enig i, at det alvorlige skal tages alvorligt, og vi mener, at de bøder, der bliver givet, burde være højere, end de er i dag, for der må ikke være mulighed for økonomisk spekulation i bødernes størrelse, og vi kunne sagtens forestille os bøder af en helt anden størrelsesorden, men vi kunne nu altså også godt tænke os, at der snart kommer forslag til forenkling.

Man kan opdele virksomhederne i 3 kategorier:

De, der har viljen og evnen til et bedre arbejdsmiljø, og de skal have lov til at være i fred og ikke kontrolleres hele tiden, hvis de har tingene i orden.

Så er der de virksomheder, der har viljen, men ikke evnen, og de skal have rådgivning.

Og så er der dem, der hverken har evnen eller viljen, og dem skal vi koncentrere os om i stedet for at bruge kræfterne på de virksomheder, der i forvejen har tingene i orden.

I CD stiller vi os dog tvivlende over for, at alle skal til at udfærdige skriftlige arbejdspladsvurderinger. Lad os forenkling reglerne, så de er entydige og til at forstå, og lad os lave nogle regler, der koncentrerer indsatsen om de områder, hvor der virkelig er behov for et bedre arbejdsmiljø.

Men samtidig bør man jo nok gøre arbejdstagerne opmærksomme på, at det også er deres eget ansvar at undgå arbejdsulykker og ikke alene virksomhedens, og der er så megen oplysning i dag, at alle bør kunne være med til at forebygge dem.